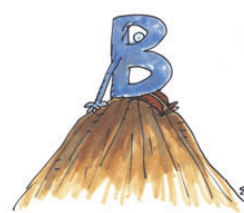

”Jeg er blevet far for at kende både for- og efternavn på mine børn.

Steen Bocian, Danske Banks cheføkonom, der skønt han farer land og rige rundt, holder sin arbejdsuge nede på omkring de 40 timer. Ifølge Berlingske.

”Af hensyn til underholdningen håber man næsten, at De Radikale holder næsen over spærregrænsen.

Jørgen Hansen, læserbrevskribent. Det næste bliver vel, at Margrethe Vestager præsenteres som præsidentkandidat for republikken Danmark, forudser han. I Ekstra Bladet.

Tåhyler fra Karsten Kjærby

Stadionplaner

I min tid som drengefodbold-spiller i 50'erne i OKS brugte vi nogle gange en ægte tåhyler, når teknikken ikke rakte, og bolden skulle sendes mod mål med mest mulig kraft.

Karsten Kjærby's læserbrev i 14/7 angående stadionplanerne er en ægte tåhyler mod hans mål i denne sag, nemlig Anker Boye. Teknikken rækker ikke for Karsten Kjærby, og der er løst krudt i stovlen.

Anker Boye har ikke som anført i Karsten Kjærby's læserbrev skabt forvirring i debatten omkring FC Fyns stadionproblemer. Tværtimod har Anker Boye påpeget forhandlingens vej som den mest naturlige indgang til at få sat de involverede parter sammen for en realistisk drøftelse af en mulig løsning, herunder naturligvis også de økonomiske aspekter.

Det er i den aktuelle sag helt skudt forbi målet med tåhyleren, når Karsten Kjærby i stadiondebatten fremfører, at Anker Boye skulle være

skyld i diverse problemer med dyre renoveringer af almene boliger, forsinkelse af kanalforbindelsen, en dyrere Kongens Have mm.

Hvem skaber forvirring, Karsten Kjærby?

Det vil fore for vidt at belære dig om den egentlige baggrund for dine oplistede problemstillinger, men lad mig blot nævne, at det var din partifælle Jan Boye, der som amtsborgmester ikke fik afsat de nødvendige millioner i det daværende Fyns Amt, de millioner, som efter aftale skulle være Fyns Amts andel af det store anlægsprojekt med kanalforbindelsen.

Lad os komme tilbage på banen og rette fokus på stadionplanerne, og i den forbindelse lytte til de involverede parter, herunder ikke mindst FC Fyn, hvor formanden Poul Jensen har udtalt, at man i august/september vil være klar til konstruktive forhandlinger med Odense Kommune og formentlig også gerne OB, hvis Fionia Park kan komme i spil som hjemmebane for FC Fyn,

formentlig baseret på nogle forudsætninger, som FC Fyn kan acceptere.

Som du ved, Karsten Kjærby, er jeg ligesom dig selv en stor fan af FC Fyn, men få nu benene ned på jorden igen, og gå i fremtiden mere efter bolden og ikke manden, og så i øvrigt på gensyn til FC Fyns kommende hjemmekampe, foreløbig på Odense Atletikstadion i dets nuværende form, hvor jeg håber, at vi sammen kan hæve armene i begejstring over FC Fyn i den spændende debutsæson i 1. division.

Og lad så Anker Boye m.fl. få arbejdsro til at finde den helt rigtige løsning på stadionplanerne, så der findes en tilfredsstillende løsning for FC Fyn.

Af **Jess Heilbo**
Hjortebjergvej 23, Odense M -
byrådspolitisk kandidat (S)

12 år med Harry Potter

Fænomenet

Harry Potter – ynglinge-troldmanden, der over syv romaner bliver bedre og bedre til at lege med sin tryllestav – var ikke et fænomen, da jeg begyndte at læse ham i 1997. Ja, 1997. Det er faktisk allerede 12 år siden, at Joanne Kathleen Rowling debuterede med sit første bind ("Harry Potter and the Philosopher's Stone").

Jeg fik det første bind smidt i nakken som en velkomstgave, da jeg meldte mig ind i The English Bookclub.

Jeg havde aldrig hørt om Potter, jeg kendte ikke Rowling og var således ikke anderledes stillet end den øvrige danske befolkning.

Der var endnu ikke tale om et litterært fænomen, der var ikke bestseller skrevet tværs over coveret, og anmelderne (hverken dem herhjemme eller dem på de internationale

tidsskrifter) havde taget Potter under kærlig behandling. Derfor har det også været sjovt – som værende én af de første herhjemme, der læste Potter – at have kunnet følge fænomenets udvikling fra start til nu.

Rowling, der fortsat hævder, at den sidste roman i serien ("Harry Potter and the Deathly Hallows") er den sidste roman i serien, har tjent tykt på romanerne og Warner Brothers hurtigt viste interesse for at filmatisere de kulørte pageturner-bøger. Imens vi endnu venter på, om Rowling skulle vende tilbage med endnu et eventyr, kan vi nyde den sjette film i serien (Harry Potter and the Half Blood Prince"), der havde dansk premiere 17. juli.

Det er i øvrigt interessant at bemærke, at den sidste roman i serien vil blive filmatiseret som to film. Det er givetvis ganske smart, da man på denne måde kan

klemme et ikke ubetydeligt antal ekstra millioner ud af forbrugernes lommer. Det er trods alt erhvervsfolk med dollartegn for øjnene, der troner i toppen af Warner Brothers-pyramiden. De sidste to film – "Harry Potter and the Deathly Hallows: Part I & II" – vil få premiere i henholdsvis 2010 og 2011, og de vil være instrueret af britiske David Yates, der også er manden bag "Harry Potter and the Order of the Phoenix" samt "Harry Potter and the Half Blood Prince".

Af **Robert Johannes Rasmussen**
Jagtvej 34, 1.th., Odense C -
specialstuderende i litteratur- og
medievidenskab, SDU

De gamle myters værdi

Tro

Hvorfor tro på de gamle myter? spørger Erik Lützen 17/7. Fordi de gamle myter er forhistorien til hele frelseshistorien, der går forud for Jesu fødsel som jøde. Det er Israels historie. Deri møder Gud mennesket, heri beskrives forholdet mellem menneske og Gud. Det er den samtidshistoriske opfattelse, Jesus moder i sit liv på jorden. Derfor.

Myterne er fortællingerne om begivenheder, som finder

sted i den guddommelige verden, men hvis resultater griber afgørende ind i menneskets verden.

Videre: "Men er Det Nye Testamente bedre?" Ja, for det er Jesu Kristi historie. Han, som har sagt i vor dåb, at han er med os alle dage indtil verdens ende. Han som fornyer pagten mellem Ham og os ved nadverbordet i brødet og vinen og derved gør fyldest for al vor synd.

I skriftstedet fra Matt. 23,33 taler Jesus til de skriftkloge og farisæerne og siger: "Slang! Øglegyngel! Hvor-

dan vil I undgå at blive dømt til Helvede?"

Jesus er tit oppe at toppes med netop de to grupperinger i Israel; de skriftkloge, som var det jødiske samfunds akademikere, og farisæerne, som var de eneste, der efter Jerusalems fald i år 70 evnede at føre jødedommen videre.

Til slut vil jeg anbefale dig at læse Jan Lindhardts "Katekismus i kristendom" (for voksne) fra Rosinantes Forlag.

Af **Grethe Næsbye**
Ellekrævej 15, Odense V

Børn skal ikke faste

Ramadan

I år begynder ramadanen den 21. august. De kommende mange år vil ramadanen ligge i perioder med lange dage og inden for få år ligge i eksamensperioden. Elever i folkeskolen og ungdomsuddannelserne, der i ramadanen ikke spiser eller drikker fra solopgang til solnedgang, vil derfor blive sat på noget af en prøve i de kommende år. Fastetiden vil i år blive på 14 timer, næste år 15 timer og i 2011 hele 16 timer.

Jeg er som bekendt ikke minister for badeforhæng og leverpostej. Men jeg er undervisningsminister og kærer mig om alt, der kan have betydning for vores elevers indlæring. Hvis elever møder op til undervisningen sultne og tørstige, vil de have svært ved at koncentrere sig, og måske bliver de hurtigt trætte og irritable. Det har nogle skoler allerede erfaret. Børn i grundskolen bør slet ikke faste.

I Odense har kommunen opfordret skolerne til at være opmærksomme på fastende

børn og om nødvendigt tage kontakt til forældrene. I København har kommunen anbefalet, at skolebørn ikke faster. Jeg vil opfordre andre kommuner og skoler med en stor andel tosprogede elever til at følge de gode eksempler. Jeg vil samtidig opfordre muslimske kredse og religiønskyndige til at tage initiativ til en åben og konstruktiv debat om faste og indlæringskonsekvenser.

Af **Bertel Haarder**
A.L. Drewssens Vej 4, København Ø -
undervisningsminister (V)

Kronik

20. JULI 2009

Anne Grethe
Mikkelsen

Anna Ancher var den første i dansk kunst, ”der ret forstod at fange en solstraale.” At fange solstråler har jeg gjort lige siden

Hyldest til Anna Ancher

fascineret af lyset og solstrålerne, var højdepunktet ”Interior”. Brondums annek, hvor man ser solens små kvadrater på en lys væg.

2. ”Håndarbejde”. Med en rød pelargonie mod en solmønstret væg sidder ”Syvende fisker pige” tankefuld og koncentreret ved bordet og den gamle symaskine.

3. ”Lyset”. ”Solstrejfe på en væg; pelargonier” har jeg måbende og opslugt nydt i timevis på Kerteminde-museet. Ubeskriveligt enkelt og meget smukt. Røde pelargonier mod små solkvadrater.

4. ”Kvindens rum”. Læsende kvinde i ”Interior med røde valmuer”.

5. ”Min mor”, hvor jeg især vil fremhæve ”Kunstnerens døde mor”, måske fordi hun til forveksling ligner min egen døde mor, dog havde jeg ikke belemret min mor med en fin blonddekyse, men glædet hende med en lille, lyseblå have-buket.

6. ”Det religiøse”, dystre, mørke billeder af missionsmoder, som jeg i min barndom gruede skrækeligt for.

7. ”Familien” med højdepunktet ”Hundene fodres” af en kær, lys og rank pige.

8. ”Den blinde”. Små solskinskvadrater danner opløftende baggrund i ”Solskin i den blindes stue”.

9. ”Kunsten at plukke fjerkræ”. Uhyggeligt som i min egen barndom, hvor selve øksehuggene også blev vist, uf, når honen/hanen løb væk - uden hoved. De voksne grinede højlydt, men ”åh-nej, det stakkels dyr,” tænkte jeg, mens tårerne løb ned ad Tudesisses kinder.

10. ”Skagboerne”. De fleste viste gamle mennesker, men så kom børnene med ”En bedstemor med sine børnebørn”. En rigtig hyggestund, som jeg gudsketak har haft mange af.

11. ”I hostens tid.” Smukke, gule kornmarker vist frem af ”Høstarbejdere”, en mand med le og to kvinder med kornrivr. Ja, det var tider.

12. Landskab/byskab”. Smukkere kan det ikke skildres end ”Østerbyvej, sommerfertermiddag”, der er malet i lyse gule, røde og grønne pasteller.

Ad smalle gyder med skagensgule huse fulgte jeg vandtårnet og kom hurtigt til Michael og Anna Anchers Hus, der minder meget om Johannes Larsens Barndomshjem. Efter at have købt billet fik jeg nøje ordre på at aflevere alt, hvad jeg medbragte og påføre mig overtræksko syet af lyst læred, hvilket var en god idé, da de skåner gulvene, dæmper lydene og indgyder respekt.

Over gården til Saxilds Gaard, der bruges til magasin, museumsbutik og en lille café, der betjenes af en ældre og frodig kvinde, der er mere end villig til at fortælle ikke blot om skagboerne, men også om sin talrige flok af børn og børnebørn. Hyggeligt at sidde i gården og bade i solens stråler. Med få ord en stor oplevelse!

På turen mod Skagen var det en stærk følelse at stå op i pedalerne og besejre Hobro Bakke! Barndomshjemmet var for længst brændt ned efter et lynnedslag i det stråtekte tag, men med bare fødder var jeg ikke i tvivl: Det var her, jeg var født og havde levet de første, så vigtige syv år af mit liv. Jeg var hjemme igen.

Efter en nekrolog i Fyens Stiftstidende i foråret var jeg blevet inspireret til at besøge Anna Justs Have, hvilket jeg havde glæden af på hjemturen. Kort sagt: Altid har jeg ønsket at se Monèt's have syd for Paris, men jeg overgik mig: Anna Justs Have overstrålede alt! Som avisens læsere ved, døde Anna Just som 60-årig på grund af kræft.

Mange oplevelser på kun få dage, men efter at have mærket min barndoms muld under fødderne, besejret Hobro Bakke og svømmet rundt om Grenen gik turen syd på mod H.C. Andersens by, hvor jeg nu og for altid hører hjemme.

Anne Grethe Mikkelsen
Peter Willemoes Vej 163, Odense SØ

Anne Grethe Mikkelsen er tidligere lærer.

Anna Ancher blev født den 18. august for 150 år siden.

Endelig stod jeg der! Foran Skagens Museum, Michael og Anna Anchers Hus og Saxilds Gaard. Det var mirakuløst. Foran mig og inden i mig oplevede jeg den røde tråd i hele mit lange liv. Vejen dertil havde været en livslang vandrings med snirklede stier og mange omveje - som om jeg søgte efter et kort til en skjult nøgle. Hvordan var jeg kommet til den allerførste start?

Jeg er født på toppen af Hobro Bakke i en lille, stråtekt rønne sammen med min tvillingebror. Her boede vi de første paradisiske syv år, hvorefter familien pakkede sammen og drog mod H.C. Andersens by. Vore forældre var dybt indre missionske, og vi fik i Hobro nøje ordre på ikke at gå over på den anden side af bakken. ”Dér danser djævlene, sagde mor, ”pas på!” ”Du og jeg”, sagde min bror, den store og den stærke. ”Du og jeg”, fortsatte Tudesisse, og trygt lagde jeg min lillebitte hånd i bromands kæmpe næve, og så drog vi over bakken.

Her i det nedlagte teglværk boede en flok af landevejens riddere, der åd kødben og drak, ikke blot sprit og lampeolie, men vist nok også det, der var stærkere. Om aftenen vågnede de op, tændte bålet, og så gik dansen rundt med høje hyl og store spjæt. Liv og glade dage, lige hvad vi trængte til i vort mørke og dystre barndomshjem. ”Hvor har de det sjovt”, musede vi i kor og blev bevidste om, at der var et lyst, sjovt og lykkeligt liv på den anden side af Hobro Bakke, måske endnu mere fantastisk højt op mod nord lige så højt, man kunne komme.

Senere, da jeg som voksen i Odense købte en solid cykel, begyndte alle mine mange ture rundt på vor ø, og jeg faldt helt tilfældigt over Johannes Larsen Museet i Kerteminde, hvor blæsten fik Dannebrog til at vaje smukt mod havet og den sommerblå himmel, præcis som det ses på Johannes Larsens maleri ”Sommer, solskin og blæst”.

Uden nogensinde at have snuset til den fine, for mig uforståelige kunst kom jeg til at holde af bare at liste rundt og suge indtryk med alle sanser vidt åbne! En dag stødte jeg ind i en frivillig kustode, der af kedsomhed tog fat i nakken på mig og forførte mig ind i de to kunstnerkolonier Skagen og Kerteminde. Mit hjerte var tabt. Straks tog jeg den faste beslutning, at jeg en dag

”En dag stødte jeg ind i en frivillig kustode, der af kedsomhed tog fat i nakken på mig og forførte mig ind i de to kunstnerkolonier Skagen og Kerteminde. Mit hjerte var tabt. Straks tog jeg den faste beslutning, at jeg en dag ville cykle højt mod nord.

ville cykle højt mod nord, men først i år blev min barndomsdrøm til virkelighed her i 2009 netop i 150-året for Anna Anchers fødsel, så stor tak til min formanende mor og mit kære Johannes Larsen Museum.

Mit første mål var udstillingen ”Anna (jeg) Anna” på Skagens Museum for derefter at besøge Michael og Anna Anchers Hus og Saxilds Gaard tæt ved. Godt ladet op efter utallige cykelture til Johannes Larsen Museet, bøger, billeder, postkort var kursen sat. Hvorfor lige Anna Ancher? Fordi jeg en dag havde læst flg. replik af maleren Karl Madsen: ”Hun var i dansk kunst den første, der ret forstod at fange en solstraale.” At fange solstråler har jeg gjort lige siden. Solstråler - lys - lys.

På Skagens Museum blev jeg budt velkommen af udstillingsplakaten ”Lille pige med blomst”, som også ses i Claus Jacobsens fine bog ”Anna Ancher” fra 2004. Hør her, hvad Claus Jacobsen skriver i sin bog: ”Anna Anchers fascination af den jævne kvindes menneskelige udstråling omfatter dem i alle aldre - fra de ubekymrede børn gennem alle voksenårene, da tilværelses sorger og bekymringer synes at overgå glæderne. Denne pastel fra 1885 anses som et af de mest bedårende af Anna Anchers talrige motiver med børn.”

Ja. Efter at have set en kort og inspirerende film var jeg klar! Udstillingen har 12 temaer:

1. ”Det tomme interior”. Da jeg selv er mest